

**čtvrtek 19. dubna 2018
v 17 hodin**

Národní styl vstoupil na scénu s koncem první světové války, kdy intenzivní pocit historického vítězství podminil a stvrdil nový obsah části českého umění, architektury a uměleckého řemesla. Ambice vybudovat českou národní kulturu na státní platformě byla motivována snahou vtisknout Československé republice dominantně slovanský charakter. Hlavní protagonisté národního stylu Pavel Janák, Josef Gočár a František Kysela usilovali o vytvoření specifických výrazových prvků, které by byly inspirovány místním naturelem. Umělci se však nepokoušeli o bezprostřední citaci motivů z rejstříku etnografického materiálu, ale spíše o postižení esence

charakteru lidového umění a vyjádření této autentické podstaty vlastními autorskými prostředky. Prvotní nadšení ze vzniku českého uměleckého projevu začalo však již v 1. polovině dvacátých let atakovat kritické hodnocení příslušníků internacionální avantgardy, zejména okruhu Karla Teigehe, kteří odmítali dekorativní výraz národního stylu. Krátkou existenci tohoto uměleckého proudu ukončila mezinárodní výstava v Paříži, po které Janák s Gočárem definitivně opustili ornamentální tvarosloví, a národní styl tak dožíval pouze ve výuce státních odborných škol a v tvorbě některých regionálních architektů.

Národní styl